

„Îl iubesc pe Isus!”

„Nu vreau să devin mahomedană, nu, niciodată, niciodată!”

Așa striga o fetiță armeană, pe nume Ebroohi, pe când, în timpul prigonirilor violente sub care a avut de suferit mulți ani acest sărman popor, căutau s-o abată de la credința ei creștină. Micuța era înfășurată în zdrențe roase și desculță, iar afară era crâncen de frig.

Au făcut totul ca să convingă copilul să-și schimbe părerea.

„În școala mahomedană este foarte cald. Acolo primești haine frumoase, călduroase și mâncare bună”, se spunea ispititor. Dar și la această idee ademenitoare, Ebroohi răspundea cu aceleași cuvinte. Chiar și când i se dădea de gândit: „Părinții tăi și fratele tău vor fi izgoniți din locuință și atunci nu vei mai avea un adăpost și nici pâine”, ea rămânea la vorba ei, că voia mai bine să rămână creștină, decât mahomedană.

Când toate cuvintele convingătoare n-au rezolvat nimic, au încercat într-un alt mod. Micuța a fost dusă într-un grajd, în care se aflau câini răi, și au amenințat-o că o încuie acolo, dacă persista mai departe în încăpățânarea ei. Dar și acum, Ebroohi a declarat:

„Nu, nu voi deveni mahomedană. Rămân creștină!”

Amenințarea a fost executată. Copila a fost împinsă cu mână brutală între animalele flămânde și furioase și lăsată cu cruzime în voia sorții ei, în speranța că va fi sfâșiată sau, cel puțin, grav rănită.

Când în ziua următoare - curioși de ce se va fi ales în primejdioasa curte interioară pentru câini de mica mărturisitoare curajoasă - și au deschis ușa grajdului, Ebroohi a fost găsită dormind liniștită, lipită de unul dintre animalele de temut. Într-adevăr, două rupturi mari în mâneca ei mărturiseau că unul dintre câini o atacase; dar ea rămăsese complet teafără. Dumnezeu nu permisesse animalelor să-i facă vreun rău. El le închisese gura, ca odinioară leilor din istoria lui Daniel, așa că n-au putut să-i facă niciun rău copilului.

Micuța, care dormea, a fost trezită brutal, prin scuturare. Ea și-a frecat somnul de pe ochi și când l-a recunoscut în omul care o trezise și acum îi porunca răstit să se scoale, pe unul dintre chinuitorii din ziua anterioară, ea a spus, probabil presupunând că o așteaptă o nouă tortură:

„Nu voi deveni musulmană. *Îl iubesc pe Isus!*”

Ebroohi a fost dusă la piață, ca să fie vândută acolo la licitație celui care oferă mai mult. Așa s-a întâmplat deja cu mulți din poporul ei. Dar vânzarea publică de armeni își pierduse atracția. Majoritatea trecătorilor nu aveau decât priviri indifferente pentru aceste scene triste. În plus, Ebroohi era o copilă slabă, delicată, pe care nimeni n-o băga în seamă. În cele din urmă, timpul i s-a părut prea lung omului care o adusese la piață. El a regretat situația și a hotărât să-i pună capăt fără multă vorbă. Așa că a oferit fata unui cumpărător care, din milă pentru copil, ar fi cumpărat-o cu plăcere deja mai înainte pe un preț mic. Tranzacția a fost încheiată și cumpărătorul prietenos a luat-o pe Ebroohi cu el și a dus-o la o familie creștină, unde o ducea bine.

Așa a purtat de grijă Păstorul credincios de mielușeua Lui, care L-a iubit mai mult decât propria ei viață și se declarase de partea Lui fermă și hotărâtă în cea mai mare ispită.

„Îl iubesc pe Isus!” – Autor necunoscut

Samenkörner (Neue Folge 28) 1934

Dar ce va fi cândva, când Domnul îi va mărturisi în fața Tatălui Său și a îngerilor lui Dumnezeu, pe cei care L-au mărturisit pe El aici jos în fața oamenilor și n-au tăgăduit Numele Său! (Matei 10.32; Luca 12.8.) Ce trebuie să însemne atunci pentru ei, să fie prezentați public ca unii care i-au rămas credincioși în cele mai grele situații

Titlul original: „Ich habe Jesus lieb!”
din *Samenkörner (Neue Folge 28) 1934*, pag. 109-111.